

حسابرسی

به کجا می رود؟

مجموعه میزگردهای «بولتن بین‌المللی حسابداری»

درباره‌ی آینده‌ی حسابرسی

ترجمه: مرضیه خادم شریف

حسابرسی مرزهای جدیدی را درمی‌نوردد. بحران مالی جهانی و پی‌آمدهای مخربی که بر اقتصاد بین‌المللی گذاشته است بازهم ضمن طرح دوباره‌ی این پرسش که حساب‌رسان کجا بودند و وظایف جدیدی بردوش حساب‌رسان نهاد. از ابتدای دهه‌ی نخست هزاره‌ی جدید و در پی رسوایی مالی انرون و دیگر شرکت‌ها و در پی آن رسوایی و انحلال آرتور اندرسون، تا بحران بزرگ مالی ۲۰۰۸ و رسوایی‌های مالی متعاقب آن، همه‌گویی شرایط تازه‌ای در محیط فعالیت حساب‌رسان و نیز توقع عمومی از وظایفی است که از حساب‌رسان انتظار دارند. از همین رو، محیط قانونی و مقرراتی جدیدی نیز برای فعالیت حساب‌رسان پدید آمده یا در شرف پدیداری است. آن‌چه در ادامه می‌آید مجموعه میزگردهایی است که بولتن بین‌المللی حسابداری در سوم مارس ۲۰۱۱ با حضور زبده‌ترین کارشناسان حسابرسی جهان برای شناخت و تحلیل مرزهای جدید حسابرسی و چشم‌اندازهای فعالیت آن برگزار کرده است.

باید ایفا کند تغییراتی ایجاد کرده که فکر می‌کنم جالب است. تجربه‌ی شکست معروف شرکت ورشکسته‌ی آندرسون در همکاری با شرکت انرون به این

آرونیید هیکمان، سردبیر بولتن بین‌المللی حسابداری: با تشکر، میزان نگرانی‌های افکار عمومی نسبت به حسابرسی، در نقشی که یک حساب‌رسان

میزگرد حسابرسی: بهبود ارتباطات میزگردی درباره‌ی نقش حساب‌رسان و نحوه‌ی ایجاد آگاهی و دانش درباره‌ی بایدها یا نبایدهای حساب‌رسان.

دهیم و آنچه را که نمی‌خواهند، در نظر بگیریم.

بخش هیجان‌انگیز بحث این است که به ما فرصت داده شده تا در رشد بازارهای سرمایه مشارکت داشته باشیم.

اوزگه ابراهیم، سردبیر مجله حسابدار: چه‌طور می‌خواهید این کار را انجام دهید؟

پائولین والاس: گزارشی که هیئت گزارشگری مالی (FRC) در زمینه‌ی تاثیر سرپرستی منتشر کرده واقعاً نقطه عطف خوبی است.

این گزارش درباره‌ی ارتباط کمیته‌های حسابرسی با سرمایه‌گذاران و درباره‌ی کاری است که یک حسابرس انجام می‌دهد، مخاطراتی که حسابرسان درباره‌ی آن بحث می‌کنند، سوالاتی که مطرح شده است و چالش‌هایی که باید در نظر گرفته شود.

مدتی طولانی است که این امر را در PWC مطرح کرده‌ایم و طی چند ماه اخیر نیز با کمیته‌های حسابرسی درباره‌ی روندی که می‌تواند این مسایل را در گزارش‌های‌شان مطرح کنند، صحبت کرده‌ایم.

هم اکنون این مورد در گزارش هیئت گزارشگری مالی نیز توصیه شده است و سرمایه‌گذاران می‌گویند اشتیاق زیادی برای این پیشنهاد وجود دارد.

این نوع ارتباطات، پایه‌ای است برای افزایش تفاهم شرکت و سطح اطمینان آرایه شده که به سرمایه‌گذاران کمک می‌کند تا آنچه را که در ورای گزارش دوگانه‌ای است که در پایان حسابرسی امضا می‌کنیم، درک کنند.

جون لیزی، مدیر اجرایی کرسون اینترنشنال: فکر می‌کنم بین کارهایی که یک حسابرس خارجی انجام می‌دهد با کارهایی که یک حسابرس داخلی انجام می‌دهد تناقضی وجود دارد.

پائولین والاس

انتظارات است و این مشکل تاریخی هر روز هم وخیم‌تر می‌شود. واقعیت این است تعداد افرادی که درک فراگیری از چگونگی نقش حسابرس دارند و این‌که این نقش چه‌گونه تکامل یافته بسیار اندک‌اند.

فکر می‌کنم ضرورت دارد برای آنچه انجام می‌دهیم، دلیلی که آن را انجام می‌دهیم، ارزشی که دارد و تاثیری که می‌گذاریم، با هم ارتباط برقرار کنیم. و مهم‌تر از آن این‌که نمی‌توانیم تاثیری داشته باشیم، زیرا براساس مباحث اخیری که نقش حسابرسان را مشخص کرده است در بهترین شرایط، فقط تعداد معدودی در جهان هستند که می‌توانند آن نقش را ایفا کنند.

برای مثال، با بررسی پیش‌بینی بحران مالی، افراد بسیاری در بازار و سازمان‌های نظارتی هستند که هرگز متوجه بروز این بحران نشدند.

فکر می‌کنم باید منطقی باشیم و این تعهد را به عنوان یک حرفه‌ای داشته باشیم تا بسیار دقیق‌تر و روشن‌تر درباره‌ی آنچه که هستیم و آنچه که باید انجام دهیم ارتباط برقرار کنیم و همچنین آنچه را که مردم از ما می‌خواهند انجام

نگرانی کمک زیادی کرد.

با نگاهی به شرایط کنونی الان زمان مناسبی است تا در نقش حسابرس تحول ایجاد شود، آیا فکر نمی‌کنید که افکار عمومی (منفی) قابل‌توجهی است؟

پائولین والاس رییس سیاست عمومی و امور نظارتی موسسه‌ی PWC: قبل از هرچیز می‌خواهم علاقه‌ی خود را به عنوان شریک سابق آرتور آندرسون ابراز کنم و همچنین بگویم برخی نگرانی‌های افکار عمومی را قلباً قبول دارم. فکر می‌کنم شما خودتان نظاره‌گر نوسان افکار عمومی هستید.

صادقانه باید بگویم طی سال‌های کاری‌ام حسابرسان نسبتاً نادیده گرفته شده‌اند و هنگامی که بحرانی پیش آید به‌ناچار حسابرسی مسئله‌ای جدی تلقی می‌شود همان‌طور که در ورشکستگی شرکت‌های آندرسون و انرون مطرح شد. فکر می‌کنم طی سال‌های اخیر، شرایط مختلفی را نظاره‌گر بودیم که فراز و نشیب‌های زیادی را در زمینه‌ی این حرفه ایجاد کرده است. بزرگ‌ترین مشکلی که داریم سطح

میزگرد: فاصله‌ی انتظار

آرویند هیکمان: این امر ما را به سوال دوم که فاصله‌ی انتظار است می‌رساند. ریچارد، من به افکار تو درباره فاصله‌ی انتظار علاقه‌مندم ولی چه طور باید این مشکل برطرف شود؟

ریچارد مارتین، رییس گزارشگری مالی انجمن حسابداران رسمی ACCA: فکر می‌کنم فاصله‌ی انتظار همیشه با ما بوده است و حدس می‌زنم که در بسیاری از مشاغل دیگر هم فاصله‌ی انتظاری بین آنچه آن شغل انجام می‌دهد و آنچه مردم از آن شغل

گمان می‌کنم هر کسی می‌تواند بگوید چه انتظاراتی از حسابرسان دارد همانند شکست‌های حسابداری شرکت انرون که حسابرسان در آنجا حضور دارند و به نوعی اطمینان برای سهامداران تلقی می‌شوند.

به ساده‌ترین شیوه حدس می‌زنم، می‌توانیم به طور کلی به مردم بگوییم که حسابرسان بررسی‌های بیشتری را انجام داده‌اند و آمادگی دارند تا بیش از پیش تضمین بیش‌تری درباره‌ی حساب‌ها بدهند.

مردم باید احتمالاً تاکنون دریافته

مشخص یا با کمی ابهام مشخص کند که یک حسابرس باید چه کارهایی انجام بدهد یا انجام ندهد؟

ریچارد مارتین: در حال حاضر، نتیجه‌ی هیچ تحقیقی را همراه ندارم ولی فکر می‌کنم اگر افراد درباره‌ی کارهای‌شان به زبانی ساده حرف بزنند آن وقت موارد تقلب مشخص می‌شود. مردم انتظار دارند حسابرسان متوجه تقلب شوند ولی لزوماً این وظیفه‌ی حسابرسان نیست. این امر می‌تواند مثال ساده‌ای در این زمینه باشد.

کریستین مولیون، معاون بین‌المللی در زمینه‌ی بیمه، شرکت ارنست و یانگ: می‌توانم بخشی از تجربه‌ام را در این زمینه مطرح کنم. من در بسیاری از مناطق دنیا درباره‌ی دیدگاه سرمایه‌گذاران بحث کرده‌ام و از همه‌ی این حرف‌ها گذشته ما نسبت به سرمایه‌گذاران وظیفه‌ای داریم.

فکر می‌کنم بحران مشخص کرد که سرمایه‌گذاران به اطلاعات بیشتری از آنچه که در حال حاضر به آنها ارائه می‌دهیم نیاز دارند.

فکر می‌کنم سرمایه‌گذاران اعتمادشان را نسبت به مدیریت و کمیته‌های حسابرسی از دست داده‌اند. ما به شغلی نیاز داریم تا این فاصله‌ی انتظار را کمتر کند.

کاملاً مطمئن نیستم که کمیته‌ی حسابرسی تنها پاسخ خواهد بود ولی به جایگاهی بستگی دارد که در آن قرار گرفته‌اید.

یکی از نکات مورد بحث در پیش‌نویس لایحه و آنچه در بسیاری از کشورها دیدم این است که کمیته‌ی حسابرسی باید تقویت شود ولی کاملاً متقاعد نشدم که کمیته‌ی حسابرسی این مسئولیت‌ها را برعهده خواهند گرفت.

آنها نظرات بسیار قاطعی دارند که

باشند که شواهد نشان می‌دهد که حسابرسان قادر نیستند مسئولیت ورشکستگی شرکت‌ها یا مسئولیت مواردی را که شرکت‌ها به طور جدی لطمه دیده‌اند برعهده بگیرند.

فکر می‌کنم شواهدی که باید مردم در نظر بگیرند این است که واقعاً آنها نمی‌توانند از حسابرسان بیش از توان‌شان انتظار داشته باشند.

پائولا الیوت، مدیر شرکت مشاوره‌ای و مدیریتی C8: ریچارد آیا اصلاً حوزه‌ای وجود دارد که به طور

درک می‌کنند وجود دارد.

کاملاً موافقم و باید تلاش کنیم، آموزش ببینیم و تا آنجا که امکان دارد به روشنی مطرح کنیم که یک حسابرس چه کاری انجام می‌دهد. همان‌طور که پائولین گفت، علاوه بر آن باید بگوییم که حسابرسان چه کارهایی را نمی‌توانند انجام دهند.

باعث تعجب است اگر حسابرسان تمایل داشته باشند بگویند آمادگی چه کارهایی را ندارند تا اینکه چه کارهایی را می‌توانند انجام دهند.

جاشوا ابینگ-نیارکو، دانشگاه مون‌فورت

از چپ به راست: آرویند هیکمان، بینانچا سیلوا، کریس اسمیت و کریستین مویلون

فکر می‌کنم همه ما باید از هر دو منظر به مسئولیتی که داریم اشاره کنیم.

میزگرد حسابرسی: سطح اطمینان

اخیراً بحث بر سر سطح اطمینان مطرح شده است و این که حسابرسان می‌توانند این اطمینان را بدهند و آیا آنها می‌توانند یا باید پیش‌بینی بلندمدت اقتصادی ارائه دهند.

آرویند هیکمان: و این مسئله سوال

بعدی را مطرح می‌کند که چه سطحی از اطمینان درست است. می‌دانم که پاسخ دادن به این سوال دشوار است، ولی نظر شما درباره‌ی سطح اطمینان چیست و آیا باید این سطح افزایش پیدا کند؟ همانطور که پائولین می‌گوید، شاید فاصله‌ی انتظار باید نزدیک شود یا اینکه کار دیگری می‌توان انجام داد؟

نیل شرلوک، همکار امور عمومی

KPMG: فکر می‌کنم، با شنیدن حرف‌های جاشوا، تصور خواهید کرد که حسابرسی نوعی کاری طاقت فرسا بوده و هیچ‌گاه از بحران انرون رهایی نیافته است.

فکر می‌کنم از آن به بعد تغییری در این حرفه ایجاد شده است.

بسیاری از مردم یا احتمالاً افراد حاضر در این میزگرد، حامی کمیته‌های حسابرسی مناسب، گزارش‌های شفاف شرکت‌ها، گزارش‌های سالانه‌ی مالی

آرویند هیکمان: درک عمومی چنین است که وقتی حسابرس شرکتی را حسابرسی می‌کند سطح اطمینان صددرصد است.

ولی البته این امر غیرممکن است و رایج سطح اطمینان حسابرسان کامل نیست.

پائولین والاس: چالش جالبی در زمینه‌ی نزدیکی یا به حداقل رساندن فاصله انتظار وجود دارد.

شما می‌توانید با این مسئله از دو جنبه برخورد کنید: اول از بالا به پایین، تغییر انتظارات و ارائه‌ی آموزش در زمینه نقش حسابرسان. اما همچنین می‌توانید تغییر مسئولیت‌های حسابرسان را برای نزدیک شدن به انتظارات در نظر بگیرید.

فکر می‌کنم این مسئله باید بخش بزرگی از بحث باشد و باید این مشکل را از هر دو زاویه بررسی کنیم. صرفاً نمی‌توانیم وانمود کنیم که تنها راه حل این مسئله از طریق آموزش است.

فکر می‌کنم مواردی وجود دارد که غیرمنطقی است: برای مثال این انتظار که حسابرسان می‌توانند آینده‌ی کاری شرکت را تضمین کنند اقدامی است که ما نمی‌توانیم آن را انجام دهیم. اگرچه مواردی وجود دارد که می‌توانیم کارهای بیش‌تری انجام دهیم و حسابرسان باید در این زمینه تلاش کنند.

ما (حسابرسان) نباید پشت‌شان مخفی شویم و زمان زیادی را صرف بررسی قوانین تجاری کنیم و واقعاً مطمئن نیستند که می‌خواهند به جای حسابرسان مسئولیت را برعهده گیرند.

فکر می‌کنم این بحث دشواری خواهد شد، مخصوصاً اگر شناخت بیشتری نسبت به کمیته‌ی حسابرسی با گزارش بعدی از کمیسیون راهبری شرکتی به دست آید.

فکر می‌کنم سرمایه‌گذاران می‌خواهند برخی از حرف‌های ما را بشنوند.

جاشوا اینگ-نیارکو: بحث

همچنین بر سر "درست و منصفانه بودن" است و اگر شما از افراد باتجربه پرسید معنای "درست و منصفانه بودن" چیست، نمی‌توانید پاسخ مشخصی به دست آورید.

اگر همین سوال را از مردم کوچک و خیابان پرسید، پاسخ‌شان از این هم بدتر خواهد بود. به طور کلی، اگرچه این امر به طور گسترده پذیرفته شده و در سطح جهان استفاده می‌شود ولی معنای "درست و منصفانه بودن" همچنان گنگ و مبهم است و به نظر من این امر حتی به فاصله‌ی انتظار بیش‌تری منجر خواهد شد. هر تلاشی برای اصلاح حسابرسی نمی‌تواند این مسئله را نادیده بگیرد.

که ارقام درست را ارایه می‌دهند، نظارت مستقل و بازرسی‌های عمومی، استانداردهای بین‌المللی، معرفی مشاوران و افراد غیرموظف و استعفاها هستند.

فکر می‌کنم این شغل در تاریکی پنهان نشده است بلکه بخشی از این تحول عمده در شفافیت است. به نظر من این امر به این دلیل است که حرفه‌ی ما منافع عمومی را دربردارد. من با جاشوا موافق هستم که شما در تخصص دچرافت و خیز می‌شوید، منفعت عمومی و همه‌ی اینها خیلی مهم است. به همین دلیل فکر می‌کنم انگلیس یکی از قوی‌ترین نقش‌ها را در جهان داراست.

این بحث در انگلیس موثر بوده و این شغل دچرافت تحول شده است. مردم در تصریح منافع عمومی کمک کرده‌اند. جامعه‌ی سرمایه‌گذاران همانند هیئت گزارشگری، هیئت خدمات مالی و همچنین خود شرکت‌ها در این مناظره بسیار مشارکت داشته‌اند. این بحث پس از بحران مالی مطرح شده و اکنون بحث‌های زیادی درباره‌ی چگونگی درس‌هایی که می‌توان آموخت وجود دارد.

این بحث با مجموعه‌ای از پیشنهاد‌های اضافی اطمینان - مخاطره، الگوهای تجاری، گزارشگری مالی، بحث‌های کمیته حسابرسی، گزارش مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها (CSR) و گفت‌وگو با ناظران در حال انجام است.

در این بحث به این شغل به طور جدی پرداخته می‌شود.

آرویند هیکمان: فکر می‌کنید حسابرسان چه کارهای دیگری می‌توانند انجام دهند تا سطح اطمینان افزایش یابد؟

نیل شرلوک: حضور ناظران و

دولت‌ها در گفت‌وگوی خاص با شرکت‌ها اهمیت دارد و سرانجام باید برای تمام این فعالیت‌ها در این شرایط اقتصادی رکودی هزینه صرف شود.

جنبه‌های مختلف هزینه‌ی بیشتر برای اطمینان بیشتر باید دقیقاً بررسی شود. فکر می‌کنم دیدگاه منطقی این است که خواستار اطمینان گسترده‌تر در مسایلی همچون ریسک، بررسی بازار و نحوه‌ی بررسی آینده‌ی بازار باشیم. این مسئله با حضور شرکای بازار و نه شرکت‌ها هدایت می‌شود و این مناظره هنوز به نتیجه نرسیده است.

جان کاپر، متخصص نظارت بین‌المللی شرکت بین‌المللی RSM: آیا این مسئله فاصله‌ی انتظار را افزایش نخواهد داد؟

نیل شرلوک: این سوال بسیار کلی است. دیدگاه جان را قبول دارم که این امر احتمالاً انتظارات جدیدی را ایجاد می‌کند. ولی اگر این‌گونه باشد این چیزی است که بازار نیازمند آن است و فکر می‌کنم کاری که ما باید انجام دهیم بحث جدی بر سر نحوه‌ی دست‌یابی به آن است.

دیوید چیتی، حسابرس بین‌المللی و مدیر بیمه‌ی شرکت بین‌المللی Crowe Howarth: پیش‌نویس لایحه در ابتدا به نقش حسابرس، انتظارات و روشن کردن این امر می‌پردازد که آیا حسابرسان باید درباره‌ی دیدگاه‌های آتی گزارش بدهند یا خیر.

در پاسخ، علاوه بر این مسائل، متوجه مسئله‌ی راهبری شرکت‌ها شدیم، زیرا یک راه خواندن پیش‌نویس لایحه این است که آن را به حسابرسان محول کنید و این حسابرسان هستند که باید راهی در این زمینه پیدا کنند. ما بیشتر پاسخ مان را به راهبری شرکت‌ها و بررسی گزارش توسط مدیران اختصاص دادیم.

البته نقش حسابرس هنگامی که با مدیران کار می‌کند این است که حسابرس گزارش تهیه شده‌ی کمیته‌ی حسابرسی را ارزیابی می‌کند ولی دلیلی وجود ندارد که گزارش راهبری شرکت طولانی‌تر شود.

جنبه‌ی دیگری که آشکار شد بررسی گسترده‌تر گزارش کامل سالانه است. با توجه به دیدگاه نیل، مدیران شرکت‌ها باید درباره‌ی چیزهایی که می‌گویند، فرضاً چه چیزی منصفانه و درست است یا هر واژه‌ای که دوست دارند هنگام ارتباط با سهامداران‌شان استفاده کنند دیدگاهی را شکل دهند.

روش مشارکت حسابرس در کمیته‌ی حسابرسی بخشی از روند گزارش‌دهی حسابرس در اعلام جزئیات مطالب تهیه شده از یک بسته‌ی گزارشی گسترده‌تر است، نه اینکه حسابرس به متخصص ارزیابی چشم‌اندازهای آتی و همانطور که در برخی از پاسخ‌ها دیده شد به شاخص موسسه‌ی مرتبه‌بندی بدل شود.

میزگرد حسابرسی: بهبود کیفیت

حسابرسی
این میزگرد به کیفیت حسابرسی و اینکه آیا افشاگری بیشتر در برخی زمینه‌ها یک ضرورت است یا خیر، می‌پردازد.

آرویند هیکمان: کریس به نظر تو چه‌طور کیفیت حسابرسی بهبود پیدا می‌کند؟

کریس اسمیت: آیا کیفیت حسابرسی بهبود پیدا می‌کند؟ حدس می‌زنم پاسخ من به این سوال "آری" باشد و ما نباید مغرور شویم. برای پاسخی متفاوت به این سوال باید گفت، آیا فکر می‌کنم کیفیت حسابرسی از استاندارد بالایی برخوردار است؟

قطعاً شرکت‌های بزرگ از استاندارد

خوبی برخوردار هستند و منظورم فقط چهار موسسه‌ی بزرگ Big Four نیست. اگر به گزارش‌های اخیر واحد بازرسی و حسابرسی (AIU) نگاهی بیندازید و اگر به مرور AIU پردازید متوجه خواهید شد که آن‌ها بسیار چالشی‌انگیز هستند. شاید بتوان درباره‌ی انتظارات یا به عبارتی آنچه که هنگام بررسی گزارش توسط AIU اتفاق می‌افتد به بحث پرداخت.

اگر آن گزارش‌ها را بررسی کنید، گران‌تورنتون عملکرد بسیار خوبی داشته است. حتی یک پرونده هم وجود ندارد که ذکر شده به اصلاح قابل توجهی نیاز دارد. بنابراین از این زاویه می‌توانم بگویم کیفیت حسابرسی خوب است.

از نظر نشان دادن اطلاعات بیشتر، فکر می‌کنم می‌توان کارهای زیادی برای افزایش اطمینان انجام داد و این بحث در حال پیشرفت است. بحث فقط بر سر این نیست که چه کارهایی باید انجام شود بلکه در این باره است که ما چه کارهایی باید انجام دهیم.

این بحث ادامه دارد و تمام شرکت‌ها درگیر آن هستند و گروه‌های سیاسی و نظارتی با FRC در زمینه نحوه و چگونگی کارهایی که باید انجام شود فعالانه همکاری می‌کنند.

آن‌ها درباره‌ی انواع گزارش‌های تضمینی که باید ارائه شود صحبت می‌کنند و فکر می‌کنم "آری"، کارهای بیشتری می‌توان انجام داد و این بحث در حال حاضر جریان دارد.

آرویند هیکمان: لطفاً کمی درباره‌ی مسایل جاری توضیح دهید.

کریس اسمیت: به گزارش‌های گوه‌های تجاری و موارد مشابه آن اشاراتی کردند. همچنین افزایش ارتباطات بین حساب‌رسان و سرمایه‌گذاران. واقعا مردم خواستار چه

نوع افشاگری هستند؟

بحث در این باره فقط مناظره بر سر باورهایمان نیست بلکه درباره‌ی چیزی است که شما هم تمایل دارید. فقط بحث درباره‌ی باورهای ما و نحوه‌ی ارائه سطح تضمین به شما مطرح نیست. این باید بحثی دوجانبه باشد.

میزگرد حسابرسی: حسابرس مستقل

پیش‌نویس لایحه‌ی جامعه اروپایی درباره‌ی روش‌های مختلف افزایش استقلال حسابرس بحث می‌کند. در

شخص ثالث در نظر گرفته می‌شود.

پائولین والاس: فکر نمی‌کنم اختلافی وجود داشته باشد. فکر می‌کنم بخشی از این دلیل به خاطر تضمین‌های زیاد - تضمین بسیار زیادتر، برای مثال در ارزشیابی اعتباری موسسه در جهان وجود دارد. و این تضمین‌ها اطمینانی برای حفظ استقلال حسابرس است.

ما در شرایطی به شدت کنترل شده فعالیت می‌کنیم. میزان پولی که برای پذیرش اطمینان حفظ استقلال‌مان نسبت به مشتریان مان می‌پردازیم بسیار هنگفت است. این امر را به عنوان اساسی

بدون قید و شرط برای تجارت‌مان در نظر می‌گیریم.

تأثیر این چارچوب اخلاقی فراتر از فعالیت حسابرس و فراتر از فعالیت کشور انگلیس است. این یک واقعیت اساسی است و نباید فراموش کنیم که در شرایطی فعالیت می‌کنیم که این مسایل عنوان می‌شوند.

در ثانی، درباره اینکه کمیته‌های حسابرسی به همان توانی که باید باشند یا نه، با علاقه به نکات عقیدتی گوش می‌کنم. فکر می‌کنم کمیته‌های حسابرسی نقش بسیار مهمی در این

میزگرد بولتن بین‌المللی حسابداری IAB برخی از پیشنهادهای اصلی مانند مناقصه مجدد اجباری، انتصاب حسابرس خارجی و تقویت کمیته‌ی حسابرسی بحث شد.

آرویند هیکمان: با در نظر گرفتن {نحوه} اداره و استقلال شرکت‌های حسابرسی، خیلی علاقه‌مندم بدانم که آیا به نظر شما در انتصاب حساب‌رسان و حقوق دادن به آن‌ها از سوی مشتریان مشکلی وجود دارد. همچنین گزینه‌های دیگری در زمینه‌ی نحوه‌ی انتصاب حساب‌رسان همچون انتخاب توسط یک

زمینه ایفا می‌کند و این موردی است که شخصاً دوست دارم عملکرد آن‌ها را حتی قوی‌تر هم ببینم.

سال‌هایی که مشغول این حرفه بوده‌ام، شاهد تغییراتی در طول زمان بوده‌ام که حساب‌رسان توسط مدیریت با سهولت بسیار انتخاب می‌شدند و در حال حاضر کمیته‌ی حساب‌رسی نقشی بسیار زیاد ایفا می‌کند.

کمیته‌ی حساب‌رسی در آنجا حاضر است تا نماینده‌ی منافع سرمایه‌گذاران باشد و تنها کاری که می‌توانیم انجام دهیم این است که این حرفه بیشتر تقویت شود و انتخاب حساب‌رس به طور مستقل صورت گیرد.

به هر حال، نباید فراموش کنیم که نیاز به تضمین روند حساب‌رسی باید تا حد امکان موثر و کارآمد باشد. این امر نیازمند آن است که شما حساب‌رسی با مهارت و تخصص نزدیک خود در جای مناسب داشته باشید تا نیازهای مشتریان را برطرف کند.

برای مثال، این امر وقتی با یک بانک چندملیتی در ارتباط هستید واقعاً مسئله‌ای چالش‌انگیز است.

همچنین باید اطمینان حاصل کنید از کسب‌وکاری که می‌تواند خدمات مورد نیاز را ارائه دهد درک کاملی وجود داشته باشد. بنابراین از نقطه‌ی صفر آغاز نمی‌کنیم بلکه آگاهانه وارد این فعالیت می‌شویم.

حقیقتاً باید ارتباطی بین حساب‌رس و شرکت داشته باشید و اگر نتوانید این ارتباط را برقرار کنید هرگز نمی‌توانید خدمات با کیفیت بالا ارائه دهید.

اگر می‌خواهید افرادی به انتخاب شخص ثالث داشته باشید، به این معنا است که حساب‌رسی بیشتر سبک حساب‌رس قانونی را پیدا خواهد کرد. من در زمان خودم کارهای قانونی زیادی انجام داده‌ام و اجازه دهید بگویم این

کار بسیار با جزییات بیشتر، هزینه‌ی بیش‌تر و کارآمدی بسیار کم‌تر از روند حساب‌رسی است.

واقعاً اعتقاد ندارم که بازارها آمادگی پرداخت چنین هزینه‌ای را داشته باشند.

کارهای زیادی است که می‌توانیم انجام دهیم. اولاً کمیته‌های حساب‌رسی باید نسبت به مکالماتی که دارند و دلایلی که حساب‌رسان جدید را انتخاب می‌کنند یا حساب‌رسان موجود را حفظ می‌کنند بسیار آزاد باشند. فکر می‌کنم به روشنگری بیشتری در کارهایمان نیاز داریم. پس از انرون گروه فعالان بازار با FRC شروع به کار کردند و رهنمودهای این حوزه را که قابل تحقق است به کار بردند.

و کار دیگری که می‌توان انجام داد، هرچند که قطعی نیست، بررسی الگوهای دیگر انتخاب است که سرمایه‌گذاران فعالانه درگیر آن هستند. من به الگوی سوئدی فکر می‌کنم که سرمایه‌گذاران کمیته‌ای منتخب ایجاد می‌کنند که در روند انتخاب حساب‌رسان نقش دارند.

دوست دارم سرمایه‌گذاران در این بحث‌ها بیشتر مشارکت داشته باشند و فکر می‌کنم گام‌هایی که در زمینه‌ی راهبری برداشته شده بسیار اهمیت دارد ولی واقعیت این است که سرمایه‌گذاران مقید به منابع و زمان خود هستند و آن‌ها در شرکت‌های بسیاری سرمایه‌گذاری می‌کنند.

بنابراین پایه‌ی منطقی ممکن است با گفتن بیشتر درباره بحث‌هایی که انجام شده آغاز شود. این امر باید روندی موثرتر باشد.

ریچارد مارتین: پائولین، من حدس می‌زنم می‌پذیری که وجود تضمین اخلاقی کاملاً واقعی است و به این معنا که مسئله‌ای اساسی مطرح است و گرنه نیازی به این تضمین وجود ندارد.

مورد دیگری که باید در هیات‌مدیره مطرح و مشخص شود این نکته است که آیا اعضای هیات‌مدیره مسئولیت خاص برای مراقبت از منافع سرمایه‌گذاران دارند.

شاید نامیدن آن‌ها به عنوان کمیته‌ی حساب‌رسی بهترین اصطلاح نباشد، زیرا به نوعی محدود کردن نقش آن‌ها به حساب‌رسان داخلی و خارجی است.

شاید باید اعضای هیات‌مدیره را به‌گونه‌ای در نظر بگیریم که مسئولیت بیشتری برای مراقبت از منافع سرمایه‌گذاران داشته باشند، زیرا به وضوح ما دست‌مزد اجرایی را حوزه‌ی دیگری می‌دانیم که حساب‌رسان باید بیشتر در آن فعال باشند.

پائولین والاس: فکر می‌کنم نکته‌ی جالبی است. اخیراً تحلیل‌هایی دیده‌ام حاکی از این که طی سال‌های اخیر در انگلستان کمیته‌های ممیزی از کمیته‌های دست‌مزد موثرتر بوده‌اند.

در برخی موارد درباره‌ی معانی صحبت می‌کنیم و واقعاً ناراحت نمی‌شوم اگر این کمیته، کمیته‌ی سرمایه‌گذاران یا کمیته‌ی حساب‌رسی نامیده شود.

فکر می‌کنم نقش آنها تاکید بر مدیریت ریسک، عمل کردن به عنوان مجرای ارتباط بین سرمایه‌گذار و شرکت و تا حدی نیز احترام به منافع عمومی است.

بنابراین، فکر می‌کنم می‌توانید این نقش‌ها را به‌خوبی بررسی کنید. ولی دشوارترین بخش پیدا کردن افراد مناسب است. فکر می‌کنم هرچه بیشتر بر کمیته‌های حساب‌رسی تاکید کنیم، پیدا کردن افراد مناسب برای به عهده گرفتن این شغل دشوارتر خواهد بود.

معتقدم روسای کمیته‌ی حساب‌رسی برجسته‌ای در انگلستان داریم، ولی واقعیت این است همه از کیفیت خوبی به طور یکسان برخوردار نیستند و باید

تلاش کنیم تا نماینده‌های ماهر مناسبی را پرورش دهیم.

احتمالاً مسئله‌ی آموزش در میان است و باید افراد را آموزش داد تا این حرفه را انجام دهند.

ریچارد مارتین: به راحتی می‌توان گفت نقش دیگر آن‌ها مدیریت ریسک و ارتباطات بود که چندان با ایده‌ی حسابرسی هماهنگ نیست. نمی‌خواهم خیلی بر روی این نقش تاکید کنم ولی فکر می‌کنم نیاز است تا نقش و تعریفی را که هماهنگ با این شغل است مشخص کنیم.

دیوید چیتی: فقط می‌خواهم نکته‌ای را درباره‌ی انتخاب اشخاص

بگیرد این امر به بخش‌های دیگر جهان نیز سرایت می‌کند و می‌تواند راهی برای آغاز فساد باشد.

چه‌طور جلسه انتخاب شخص ثالث تعیین می‌شود، آنها چه کسانی هستند و چطور آن کار را انجام خواهند داد؟ پائولین مطالب مفیدی را درباره‌ی سیستم انگلیسی عنوان کرد که لازم است در سیستم اروپایی گنجانده شود، در برخی از کشورهای اروپایی اداره شرکت به توسعه بیشتری نیازمند است.

به عنوان بخشی از بحثی جهانی، پیش نویس لایحه باید حاوی نمونه‌هایی درباره چگونگی اداره‌ی شرکت و نحوه‌ی حفظ پیشرفت در بسیاری از بخش‌های دنیا باشد، مخصوصاً آن

نه صرفاً توسط مقام محلی.

دیوید چیتی: در پیش نویس لایحه مثالی از انتخاب‌های خارجی برای بانک‌های پس‌انداز در آلمان آورده شده، گرچه پیش نویس لایحه می‌گوید این مجموعه‌ای از مثال‌های بسیار محدود در این زمینه است.

ولی فکر می‌کنم در دنیای پیشرفته که در زمینه‌ی کارایی آن‌ها پژوهش انجام شده موارد زیادی وجود دارد.

کریستین مویلون: در فرانسه، کمیسیون بورس و اوراق بهادار برای هر شرکت ثبت شده و همچنین بانک فرانسه این حق را قایل است که بتوانند شرکت یا شرکا را تغییر دهند.

آن‌ها می‌توانند بگویند: "ما این

از چپ به راست: دیوید چیتی، جیمز ماندلسون، جان کاپر و جان لیزی

ثالث بگویم.

هنگامی که در سازمان‌مان پاسخ به پیش‌نویس لایحه را آماده می‌کردیم یکی از همکاران ما که در خارج از اروپا است و مسئولیت‌های بسیار بین‌المللی دارد به نکته‌ای اشاره کرد.

نکته این بود که اگر شما در برخی از بخش‌های دنیا به انتخاب توسط شخص ثالث اطمینان می‌کنید پس در این انتخاب‌ها احتمال دارد با فساد روبرو شوید.

در اروپا نگرانی‌های بارزی درباره‌ی درخواست از دیوان‌سالاران شخص ثالث برای انتخاب‌های بخش خصوصی وجود دارد و اگر اروپا رهبری را برعهده

کشورهایی که از نظراقتصادی در حال رشد هستند ولی هنوز باید استانداردها و اصول اخلاقی را کسب کنند که ما به عنوان مقوله‌ای متعارف در نظر می‌گیریم.

آرویند هیکمان: دیوید این نکته جالبی است. جالب است اگر بدانیم آیا کسی در این میزگرد می‌تواند در زمینه موثربخش بودن یا نبودن سیستم انتخاب شخص ثالث مثال‌هایی ارایه دهد؟

ریچارد مارتین: به طور تجاری، نه. قطعاً در بخش دولتی سیستم‌های شخص ثالث وجود دارد. در انگلستان حسابرسان دولت محلی توسط یک هیات مجزا، کمیسیون حسابرسی، انتخاب می‌شوند،

شرکت را نمی‌خواهیم و باید شخص دیگری را انتخاب کنید، زیرا تا حدی باور نداریم که آن فرد یا شرکت مهارت‌های مناسب را داراست."

بنابراین، هنگامی که ما درباره تقویت بیشتر خود فکر می‌کردیم کمیسیون چه چیزی را در نظر داشت. می‌تواند بررسی دوم، افراد و شرکت‌هایی باشند که انتخاب می‌شوند تا این تعهد را انجام دهند.

درک تغییر از مدیریت انتخاب حسابرس به کمیته‌ی حسابرسی، فکر می‌کنم باید از طریق گزارش کمیته‌ی حسابرسی قابل رویت باشد. هنگامی که آن‌ها این تصمیم را می‌گیرند و رییس

کمیته‌ی حسابرسی بیشتر علاقه‌مند است این مسئولیت را بپذیرد تا اینکه درباره‌ی جزئیات ریسک تجاری صحبت کند. در کل، موافق نیستیم که باید انتخاب از طرف شخص ثالث صورت بگیرد، زیرا نمی‌خواهیم از کمیته‌ی حسابرسی یا سهامداران سلب قدرت کنیم.

جان لیزبی: در انگلستان بخش خصوصی باید از شفافیت روند بخش دولتی الگو بگیرد، که در آن مناقصه‌های مجدد پیش‌تر و روش‌ها باز و شفاف است. در انگلستان برای شرکت‌های بزرگ مناقصه‌ی مجدد معمول نیست.

پائولین والاس: فکر می‌کنم واقعا افزایشی در مناقصه‌ی مجدد در انگلستان بوده است. قطعاً فعالیت بیشتری را شاهد بوده‌ایم.

لازم است مطمئن شوید که کمیته‌ی حسابرس صرفاً نگوید چرا این حسابرسی را کنار گذاشته یا چرا فرد دیگری را انتخاب کرده بلکه باید حتی برای کنار نگذاشتن افراد هم دلیل بیاورد، زیرا کمیته‌ی حسابرسی می‌تواند تصمیمات مثبتی در این زمینه بگیرد.

چیز دیگری که باید فراموش نکنیم این است که چرخش اجباری در سطح شریک حسابرسی وجود دارد و این بحث چالش‌انگیزی است که با شرکت‌ها داریم. روسای کمیته حسابرسی هویت شریک جدیدی که اضافه می‌شود را بررسی می‌کنند. این به هیچ وجه یک قرار از پیش تعیین شده نیست.

جان کاپر: آمار را فراموش می‌کنم ولی آیا اینطور نیست که میانگین انتصاب در شرکت‌های ثبت‌شده‌ی فوتسی ۲۵۰ در فهرست عمومی در انگلستان ۳۵ سال است که پذیرفتنی نیست.

پائولین والاس: باید این امر را در مدت زمان طولانی بررسی کنیم. اگر به حوادث اخیر نگاهی بیندازیم تغییرات زیادی رخ داده و قطعاً چالش

بیشتری برای حساب‌رسان کنونی در مقایسه با گذشته وجود دارد. من نمی‌گویم نباید پیشنهاد‌های حسابرسی بیشتر باشد، ولی باور دارم به بدی آن نیست که مردم به عدد ۳۵ سال اشاره می‌کنند. این امری عادی نیست.

جان کاپر: جنبه‌ی دیگر این سوال این است - اگر شخص دیگری غیر از مشتری به حسابدار حقوق بدهد، آن‌گاه بسیار دشوار است که به مکانیسم یا ساختاری فکر کنیم که ممکن است معقول به نظر برسد.

اگر شخص ثالثی این انتصاب را انجام دهد و سپس خود آن‌ها نیز مبلغ را پردازند، از کجا بودجه‌شان را برای پرداخت بررسی قانونی تامین می‌کنند.

از نظر ما، حفظ مسئولیت و پاسخ‌گویی برای شغلی که حسابرس مسئول انجام آن برای موسسه‌ای است که حسابرسی شده اهمیت دارد، این روشی است که تضمین می‌کند کیفیت مناسب است زیرا اگر موسسه از کیفیت یا قیمت راضی نباشد تصمیم می‌گیرد تغییراتی بدهد.

جاشوا اوبنگ - نایارکو: دقیقاً درست گفتید که یکی از روش‌های تقویت کمیته‌ی حسابرسی تامین استقلال آنها است.

همچنین گفتید که کمیته‌ی حسابرسی باید آمادگی بررسی الگوهای دیگر را داشته باشد.

با در نظر گرفتن اهمیت کمیته‌ی حسابرسی در اداره‌ی سازمان‌ها، آیا پیشنهاد می‌کنید که حرفه‌ای بودن کمیته‌های حسابرسی یکی از ملاک‌های تامین استقلال واقعی آنها باشد؟

پائولین والاس: سوال جالبی است. بیشتر درباره‌ی اطمینان از اینکه آنها تجربه و زمینه کافی برای انجام این کار را دارند نگران هستیم. باور ندارم ما خواهان معیار ثابت برای انتخاب اعضای

کمیته حسابرسی باشیم. یکی از نقاط قوت در کمیته‌ی حسابرسی آن است که افرادی با زمینه‌های مختلف داشته باشیم. ممکن است فردی داشته باشید که در زمینه‌ی حسابداری حرفه‌ای باشد یا این‌که یک مهندس عضو کمیته داشته باشید.

کمیته‌های حسابرسی نباید شامل افرادی باشد که تنها یک مهارت دارند، زیرا کار آنها پرچالش است و به افرادی چندبعدی نیاز دارید.

می‌دانم که اغلب بهترین چالش‌هایی که با آن‌ها روبرو می‌شوم از سوی همکاران یا حتی همکاران سایر شرکت‌ها نیست، بلکه این چالش‌ها از سوی مشتریانی است که هرگز حسابدار نبوده‌اند یا سرمایه‌گذارانی که هرگز حسابداری نیاموخته‌اند.

اهمیت ندارد، برداشت و درکی که آنها دارند متفاوت است بلکه این ترکیب از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

به هر حال، فکر می‌کنم باید اطمینان دهیم که کمیته‌های حسابرسی مسئولیت‌های مشخصی دارند و هیئت گزارشگری مالی انگلستان می‌تواند نقش توصیف مسئولیت‌های کمیته حسابرسی را بهتر برعهده بگیرد. همچنین فکر می‌کنم باید به اعضای کمیته‌های حسابرسی کمک کرد.

آموزش‌های زیادی برای مشاوران وجود دارد تا اطمینان حاصل کنید که آن‌ها مسئولیت‌هایی را که انجام می‌دهند به‌درستی درک کرده‌اند. باید به آنها کمک کرد تا بفهمند چه‌طور فعالیت‌های‌شان را انجام دهند و سوالات‌شان را بپرسند.

اما آن چیزی که ما در خدمات مالی انگلستان در سطح دنیا می‌بینیم این است که پیش از آن‌که مشاوران در بانک‌ها مسئولیتی داشته باشند بخش خدمات مالی حسابرسی با آن‌ها مصاحبه می‌کند.

با افرادی که این مصاحبه‌ها را انجام دادند صحبت کرده‌ام آن‌ها واقعاً دیدی نقادانه دارند. آن‌ها تلاش می‌کنند تا مطمئن شوند داوطلبان تخصص لازم برای مدیریت را دارند. بنابراین فکر می‌کنم نیاز به آموزش وجود دارد و موسسه شما (دانشگاه مونتفورت) می‌تواند کمک کند تا مهارت‌های افراد شناسایی و شکوفا شوند. ولی نمی‌خواهم اعضای کمیته‌ی

راه و روشی را که بازار حسابرسی سازماندهی شده تغییر دهید باید افراد را وادار به تغییر کنید. ولی مطمئن نیستم این روش به آن آسانی که گفته می‌شود از نظر عملی هم قابل اجرا باشد. نظر من این است که چرخش اجباری پاسخی مناسب برای ایجاد تمرکز در بازار نیست و پیش از این‌که به این مرحله برسیم لازم است کارهای جدید دیگری را امتحان کنیم. در این

درباره‌ی تجربه‌ی انگلیس با مسایلی که در پیش‌نویس لایحه مطرح شده صحبت کرده‌ایم؛ ولی لازم است به مسایل سایر کشورهای اتحادیه‌ی اروپا پردازیم و به خاطر داشته باشیم که سایر کشورهای دنیا هم این نتایج را بررسی می‌کنند. به هر حال، کشورهای دیگر اتحادیه‌ی اروپا از شرایط مساوی برخوردار نیستند و فکر می‌کنم اولین چیزی که باید تغییر کند، اطمینان از این امر است که حسابرسی هماهنگ و استانداردهای اخلاقی شامل چرخش اجباری همکار وجود دارد.

اگر همه‌ی این موارد را بررسی کنید و به شرایطی برسید که هنوز ۱۰۰ سال، ۴۸ سال یا هر زمان دیگری داشته باشید، با وجود این میانگینی وجود دارد که می‌توانید حسابرسی را به مناقصه مجدد بگذارید، مشخصاً بازار با مشکل مواجه است و چیزی باید اتفاق بیفتد ولی فکر نمی‌کنم در آن مرحله باشیم.

جان لیزی: فکر می‌کنم می‌توانید مناقصه‌ی مجدد اجباری را در همین سوال مطرح کنید. دیدگاه کرستون این است که باید نظریه‌ی شفاف و معمول نسبت به حسابرس و انتصاب وجود داشته باشد و روند شفاف مناقصه‌ی مجدد اجباری به آن اشاره دارد.

کریستین مویلون: پیش‌نویس لایحه انتصاب حسابرس را به عنوان یک مسئله مطرح کرده است و زمانی که همان شرکت بار دیگر انتخاب می‌شود کمیته‌ی های حسابرسی تحت فشار خواهند بود تا این مسئله را توجیه کنند. فکر می‌کنم در کشورهایی که ما شاهد چرخش اجباری بوده‌ایم تمرکز بیشتری در بازار آماری وجود دارد.

فکر نمی‌کنم اکنون از سوی مشتریان تمایل واقعی وجود داشته باشد یا اینکه جامعه‌ی حسابرسی با موردی روبرو باشد که دست‌وپاگیر باشد و آن‌ها بیشتر

کریستین مویلون

مرحله به نظر نمی‌رسد تغییری در ساختار ضامن سود کلی در جهت بهبود بخش تجاری در ارتباط با مسئله‌ی تمرکز حسابرسی باشد. فکر می‌کنم باید کل روند انتصاب را در نظر بگیرید، آیا این روند شفاف است، آیا عواملی وجود دارد که مانع باز شدن بازار است و به کدام می‌توان اشاره کرد؟

تغییری در چرخش اجباری ممکن است هزینه را افزایش دهد و سوالاتی درباره‌ی تاثیر کیفیت حسابرسی وجود دارد که لازم است آنها را پیش از وارد شدن به چنین مسیری حل و فصل کرد.

حسابرسی افرادی باشند که تنها در یک زمینه تخصص داشته باشند.

میزگرد: چرخش اجباری یکی از پیشنهادهایی که موجب اختلاف نظرهایی شده و با جزئیات بیشتری درباره آن بحث شد چرخش اجباری حسابرس است.

آرویند هیکمان: آیا فکر می‌کنید چرخش اجباری ایده‌ی خوبی است و اگر اجرا شود موجب تحرک بازار خواهد شد؟

پل گینمان، شرکت بین‌المللی بیکر تیلی، مدیرفنی: چرخش اجباری زنجیره‌ی آسانی است؛ اگر می‌خواهید

خواستار این هستند که سکان کنترل را در اختیار بگیرند و درباره‌ی آنچه به نفع شرکت است تصمیم بگیرند.

جیمز ماندلسون، مدیرعامل MSI global Alliance از زاویه‌ای کمی متفاوت این دیدگاه را به اشتراک می‌گذارم.

از دیدگاه شبکه‌ها و انجمن‌های کوچک‌تر قطعاً تمایل کم‌تری برای مناقصه‌ی مجدد اجباری وجود دارد. تعهدات و منابعی که باید به مناقصه گذاشته شوند خیلی زیاد هستند هرچند که ممکن است جذابیت سطحی برای مردم ایجاد کنند زیرا می‌توانیم کار را بگیریم و فعالان بزرگی را شکل دهیم. واقعاً احساس می‌کنیم اگر تغییرات تدریجی بیشتری به گونه‌ای نسبتاً متفاوت صورت گیرد بهتر خواهد بود. مخاطره این است که ما منابع زیادی را به مناقصه‌ی مجدد اختصاص می‌دهیم و در نهایت شاهد این هستیم که مشتریان از یکی از چهار موسسه بزرگ به یکی دیگر می‌روند.

دیوید چیتی: جنبه‌ی دیگر مداخله بازار است که دیگران گفته‌اند در تکمیل یا تمرکز مطرح نیست.

درواقع، این امر می‌تواند پیامدهای منفی برای کیفیت داشته باشد، زیرا یکی از منافع خدمات طولانی دانش‌مشتی است و بررسی دانشگاه بولونیا طی سال‌ها به تفصیل ذکر شده است. آنچه لازم است انجام شود شفافیت بیشتر در روند انتصاب کامل است و دیدن آنها در میزگرد از زاویه‌ی نوع، اندازه و ساختار شرکت که با این روند کاملاً تطابق دارد بسیار خوب است.

شخصاً خودم با شرکت فوتسی ۱۰۰ یا شرکت مشابه‌اش در کشور دیگری که سیستم یکسانی از حساب‌رسان را از زمان تاسیسش در قرن نوزدهم دارند مشکلی ندارم، ولی به شفافیت به عنوان یک

واقعیت نیاز است که کمیته‌ی حسابرسی به طور دوره‌ای صلاحیت و تعهدات قانونی و تعهدات بازار را در آن شرکت بررسی کرده است.

در پاسخ‌مان راه‌حلی برای اداره‌ی شرکت در نظر گرفته‌ایم که پیشنهاد می‌کند با تمرین خوب باید مناقصه‌ی مجدد دوره‌ای ولی مبتنی بر اطاعت یا توضیح وجود داشته باشد و اگر کمیته‌ی حسابرسی انتخاب می‌کند که مناقصه را به عنوان جنبه‌های دیگر قانون انگلستان نپذیرد، ما خیلی علاقه‌مندیم

بین ۵ تا ۷ سال است. در نتیجه در پایان کار هرگز همان افراد با یکدیگر مواجه نخواهند شد. هنگامی که چرخش شرکت‌ها را در نظر می‌گیرید باید فکر کنید که تغییرات خیلی سریع و شاید مثل برق و باد اتفاق می‌افتد.

میزگرد: خدمات غیرحسابرسی پیش نویس لایحه‌ی جامعه اروپا تردیدهایی را در زمینه شرکت‌های حسابرسی که خدمات غیرحسابرسی ارائه می‌دهد بیان می‌کند، با وجود

این به نظر می‌رسد که این خدمات ضروری هستند.

پائولا الیوت: آیا ارائه‌ی خدمات غیرحسابرسی باید ممنوع شود؟ آیا مواردی وجود دارد که این امر اتفاق افتاده باشد؟

کریستین مویلون: به دو طریق می‌توان این سوال را بررسی کرد. یکی این که بگویید استقلال‌تان را از دست می‌دهید با این واقعیت که دستمزدی که به دست می‌آورید دستمزد کارهای حسابرسی نیست.

من اهل کشوری (فرانسه) هستم که

از قوانین سایر بخش‌های اروپا استفاده کنیم، آن‌گاه می‌توان توضیح داد که چرا مناقصه مجدد نباید اتفاق بیفتد.

بسیاری از جنبه‌های پیش‌نویس لایحه می‌تواند از طریق قوانین، پذیرش داوطلبانه و از طریق اطاعت و تشریح باشد.

کریستین مویلون: یکی از چیزهایی که باید به خاطر داشته باشید چرخش است که گفته می‌شود با استقلال یا مفهوم استقلال سروکار دارد.

فکر می‌کنم باید در نظر بگیریم که زمان گروه مدیریتی قرن بیست و یکم

بیشتر این دیدگاه در آن مطرح است که فکر می‌کنم روشی قدیمی برای بررسی این مسئله است.

من به‌خوبی جایگاه شش شرکت بزرگ حسابرسی جهانی را می‌دانم، این مباحث قبلاً مطرح و تنظیم شده و دیگر مسئله‌ی واقعی نیست.

مهم‌تر از آن قویاً باور داریم که برخی از خدمات مجاز که اجازه‌ی انجام آن را داریم و کمیته‌های حسابرسی نیز آن را تایید کرده‌اند تقویت توانایی‌های ما در درک این تجارت و انجام بهتر حسابرسی است.

اکنون سوال دیگری در پیش‌نویس لایحه مطرح است که آیا باید خدمات دیگر، حتی برای مشتریان غیر حسابرسی را در صورتی که این شرکت می‌تواند مشتری حسابرسی باشد ممنوع کنیم. فکر می‌کنم این سیاست نظری افراطی است و فکر می‌کنم این امر به وسیله عدم استفاده از مهارت‌های بی‌ظنیری که ما در این حرفه داریم تا به مشتریان خدمات ارائه دهیم به بازار آسیب خواهد رساند. دقیقاً فکر می‌کنم قضیه برعکس آن چیزی است که دیگران می‌خواهند کسب کنند یعنی کیفیت بهتر، افراد ماهر کارآمدتر که با مشکلات دست‌وپنجه نرم کنند و شخصاً نمی‌فهمم که چرا باید این بحث مطرح شود.

آرویند هیکمان: پائولین آخرین باری که در این زمینه صحبت کردیم پیشنهاد خیلی خوبی ارائه دادید که شاید شفافیت بیشتری در زمینه‌ی دستمزدهای غیرحسابرسی لازم است و دقیقاً آن دستمزدها چه هستند زیرا می‌توان آن‌ها را بدون هیچ توضیحی یک‌کاسه کرد.

پائولین والاس: فکر می‌کنم سوء تفاهمی درباره‌ی معنای خدمات غیرحسابرسی به وجود آمده است. شاهد افزایش خیلی زیادی در میزان خدمات غیرحسابرسی هستیم که به

مشتریان حسابرسی حتی در انگلستان ارائه می‌شود.

بخشی به این دلیل است که چالش‌های زیادی با کمیته‌های حسابرسی در زمینه‌ی ماهیت خدمات و اینکه آیا درست است آنها را انجام دهیم، داشته‌ایم. فکر می‌کنم اگر در تلاش هستید تا درک کنید چرا این شرکت‌ها هستند که تصمیم می‌گیرند به نحو مقتضی از حسابرسان‌شان استفاده کنند عوامل متعددی در این زمینه ایفای نقش می‌کند.

غالباً به این دلیل است، کاری که انجام می‌شود خیلی شبیه کاری است که در حسابرسی انجام شده است. بنابراین برای مثال اگر به چرخه‌ی کار سرمایه‌گذاری فکر می‌کنید، در بخش‌هایی از دنیا لازم است این کار توسط حسابرس انجام شود، این مورد تنها در انگلستان صدق نمی‌کند و فکر می‌کنم در آمریکا و فرانسه هم این‌گونه است.

بنابراین اگر بگوییم برای حسابرسان شایسته نیست که چنین کاری را که شامل درک همان مسایل در زمینه‌ی تجارت و ریسک‌های که بنیادی است انجام دهند، حسابرس هزینه‌های غیرضروری را به شرکت تحمیل خواهد کرد.

شرکت‌ها نمی‌خواهند یک شرکت عرضه‌کننده‌ی بیمه باشند و سپس فرد دیگری بیاید و دقیقاً همان سوالات را با نتایجی که آنها با همان ارقام به یک شرکت دیگر ارائه می‌دهند بپرسد.

کارآمد و واقعاً مفید هم نیست زیرا هیچ تضمینی وجود ندارد که عرضه‌کننده دیگری همان سطح از استقلال را برای شغلی همچون حسابرس بیاورد.

زمینه‌ی دیگری که شرکت‌ها ترجیح می‌دهند به سراغ حسابرسان‌شان بروند هنگامی است که فکر می‌کنند شرکت حسابرسی مهارت ویژه‌ای در

آن زمینه دارد. خیلی سخت است به شرکتی بگویید که نمی‌تواند از شرکت حسابرسی با بهترین مهارت‌ها در بازار در زمینه‌ی موضوعی خاص استفاده کند زیرا ممکن است آن شرکت حسابرس شما هم باشد و هیچ مدرکی در دست نیست که نشان دهد هیچ اصطکاک منفاعی پیش نخواهد آمد.

بنابراین، فکر می‌کنم توصیف این امر که نه تنها میزان خدمات غیرحسابرسی که حسابرسان به مشتریان‌شان ارائه می‌دهند بلکه ماهیت کاری که انجام می‌دهند و دلیلی که چرا حسابرس انتخاب شده است اهمیت دارد.

موضوع جالب دیگر آن است که شرکت به مشاوران دیگر و سایر حسابرسان چه میزان پرداخت می‌کند زیرا ما هیچ‌گاه آن مبلغ را نمی‌دانیم. اگر میزان دستمزدهایی را که به سایرین برای خدمات مشابه پرداخت می‌شود بدانید از درصد پایین بازار خدمات این شغل که از طریق حسابرسی ارائه می‌شود درک درستی پیدا می‌کنید.

نکته‌ی دیگر در زمینه‌ی حسابرسی این مسئله است که به یاد داشته باشیم صنعت خدمات شغلی حوزه‌ای مهم در تولید ناخالص داخلی بیش‌تر کشورها است و در انگلستان نیز دولت بخش خدمات شغلی را حوزه‌ای کلیدی در زمینه‌ی رشد اقتصادی می‌داند.

برای جذب بهترین دانش‌آموختگان برای رشد این مهارت‌ها لازم است در آینده به آن‌ها چیزی بیش از آن بدهیم که فقط شانس انجام کار حسابرسی را داشته باشند. بیش‌تر آنها با این ایده به ما ملحق می‌شوند که کارهای جالب دیگری در جریان است و آن‌ها می‌خواهند این امکان را داشته باشند تا سایر مهارت‌ها همچون مشاوره یا مالیات را یاد بگیرند.

نیل شرلوک: انواع شرکت‌هایی که در این میزگرد هستند فقط در انگلستان

فعالیت دارند و ۸ درصد دانش‌آموختگان بازار را جذب می‌کنند و تصور می‌کنم این رقم افزایش خواهد یافت. این سرمایه‌گذاری بزرگی روی افراد مختلف است.

فکر می‌کنم ایجاد اطمینان برای شرکت‌های بزرگ و کوچک است تا دسترسی به افراد مناسبی داشته باشند که به آن‌ها در این شرایط سخت اقتصادی کمک کنند. بحث مفصلی در زمینه‌ی خدمات غیرحسابرسی در انگلستان داشته‌ایم و همواره به این نتیجه رسیده‌ایم که شرکت‌های چند رشته‌ای، حسابرسی بهتری در رویکرد "تهدیدها و تضمین‌ها" ارائه می‌دهند.

وابستگی بیش از حد تنها به یک مشتری یا موکل خیلی خطرناک است. هنگامی که شرایط حسابرسی را در نظر می‌گیرید، عدم وابستگی، شفافیت، افزایش وجود شک در میان کسانی که گزارش حسابرسی را بررسی می‌کنند بسیار ضروری است و اگر شما بیش از حد به یک مشتری وابسته باشید نشان دادن استقلال و شفافیت بسیار دشوار است.

این امر مفهوم جدیدی نیست و چیزی نیست که به تازگی به خاطر پیش نویس لایحه مهم شده باشد. این مسئله همیشه مطرح بوده ولی شاید اکنون از اهمیت بیشتری برخوردار شده است.

پس چه کاری می‌توان کرد تا فاصله‌ی انتظار را کوتاه‌تر کرد: شاید با توضیح اینکه استقلال در وبسایت‌ها یا حساب‌های شرکت به چه معناست؛ شرح روش‌های حسابرسی برای تضمین استقلال حساب‌های حساب‌سان؛ و شاید شرکت‌های حسابرسی روش‌های‌شان را برای استقلال در وبسایت‌های‌شان اضافه کنند.

گزارش‌های شفافیت به توصیفی درباره‌ی شیوه‌ی استقلال و فعالیت‌ها، اطلاعات درباره‌ی حقوق شرکا و سایر اطلاعات مالی نیازمند است.

آیا می‌توان پیشرفتی ایجاد کرد تا این گزارش‌ها تقویت شوند؟ برای

از چپ به راست: پل گینمان، نیل شرلوک، ریچارد مارتین و پائولین والاس

میزگرد حسابرسی: دستمزد حسابرسی

جیمز مندلسون مدیرعامل بخش بین‌الملل MS پرسید که آیا دستمزدهای حسابرسی از هر مشتری باید متناسب با اندازه‌ی شرکت اخذ شود.

جیمز مندلسون: پاسخ ساده "بله" است. از هر کسی که گرفتار آقای مدوف شده پرسید این مسئله را کاملاً تصدیق می‌کند.

باید بگویم کل این سوال بیشتر درباره‌ی اداره‌ی شرکت تا هرچیز دیگری است. هنگامی که به هر شرکت حسابرسی یا تجاری نگاهی بیندازید،

میزگرد حسابرسی: بهبود راهبری بیانکا سیلوا رییس مکینتایر هودسون نظرات خود را درباره‌ی بهبود اداره‌ی شرکت‌های حسابرسی مطرح می‌کند.

آرویند هیگمان: بیانکا، آیا باور دارید که می‌توان راهبری شرکت‌های حسابرسی را بهبود بخشید و اگر می‌شود نظر شما چیست؟

بیانکا سیلوا رییس مکینتایر هودسون: این مسئله به فاصله‌ی انتظار درک سرمایه‌گذاران از حسابرس و استقلال بر می‌گردد که ممکن است با درک آن مفاهیم توسط شرکت‌ها و شرکت‌های حسابرسی متفاوت باشد.

مثال، آن‌ها شامل اطلاعات بیش تری از گزارش‌های واحد بررسی حسابرسی درباره‌ی روش‌های حمایت از کیفیت حسابرسی مستقل باشند.

با نگاهی به قانون دولتی که در حال حاضر در ۸ شرکت کاربرد دارد به انتصاب مشاوران مستقل نیاز است و فکر می‌کنم شرکت نهم نیز این قانون را پذیرفته است.

این شرکت‌ها شامل حسابرسی‌های ۹۵ درصد از شرکت‌های فهرست شده بازار بورس لندن است.

پیشنهاد می‌شود که مشاوران با تقلیل تهدیدهای احتمالی نظیر اتخاذ تصمیم‌های محرمانه و فعالیت‌های

غیرقانونی که ممکن است مخاطرات معروف را افزایش دهد راهبری شرکت را تقویت کنند. مشاوران مستقل می‌توانند با آغاز گفت‌وگوها، نشان دادن واکنش معنادار فوری و ایجاد یک هیات مشاور برای مسایلی که شرکت با آن مواجه می‌شود تفاوتی ایجاد کنند.

بررسی اجرای قانون تا سال ۲۰۱۴ میسر نخواهد بود و باید منتظر ماند تا شاهد باشیم که این قانون موثر خواهد بود یا خیر. این که سرمایه‌گذاران از این قانون مطلع‌اند و دسترسی به افرادی که نقش مشاوران مستقل را برعهده می‌گیرند از جمله مسایل مهم به شمار می‌رود.

میزگرد حسابرسی: ریسک سیستمی در پرتو تحقیق اخیر مجلس اعیان انگلستان در زمینه‌ی بازار حسابرسی و پیش‌نویس لایحه‌ی جامعه‌ی اروپا، بحث‌های زیادی درباره‌ی هراس از ریسک سیستمی در بازار حسابرسی مطرح شده است.

آرویند هیکمان: آیا باور دارید بازار کنونی دارای ریسک سیستمی است و چه‌طور می‌توان به آن پرداخت؟

جان کاپر: همانطور که در گزارش شرح داده شد مسئله‌ی نخست در زمینه حسابرسی استقلال و کیفیت انجام این کار است. در زمینه‌ی کاهش ریسک سیستمی استدلال مشخصی در حمایت و مخالفت وجود دارد که آیا بازار حسابرسی کنونی نشان‌دهنده‌ی ریسک سیستمی است.

فکر می‌کنم ساده‌ترین راه پیدا کردن زمینه‌ی مشترک در این مورد است که ریسک سیستمی متفاوت در مقایسه با بخش بانکداری وجود دارد زیرا شکست شرکت حسابرسی موجب سقوط بازار حسابرسی نمی‌شود ولی

می‌تواند چالش‌های جدی را ایجاد کند. سناریویی که باید در نظر گرفته شود این است که اگر یکی از فعالان اصلی با شکست مواجه شد چه خواهد شد و آن‌گاه نظرات در آن زمینه متفاوت خواهد بود. با وجود این، به طور کلی اعتقاد بر این است که داشتن فعالان بیش‌تر ایده‌ی بهتری خواهد بود. ولی چه قدر بیش‌تر؟ خب، حدس می‌زنم شاید هفت یا هشت فعال کافی باشد.

ما ناگهان نمی‌خواهیم ۴ فعال داشته باشیم بنابراین بهترین جواب این است که با یکی شروع کنیم و سپس به دو و بعد از آن به سه برسیم، این دقیقاً همان کاری است که جامعه‌ی اروپایی در تلاش انجام آن است. تعدادی از شرکت‌ها یا شبکه‌های سطح میانی تمایل دارند در صورتی که بازار آزاد و رقابتی باشد حسابرسی‌های فهرست‌شده‌ی بیش‌تری را بدست آورند.

آیا الگوی سرمایه‌گذار متفاوت با این روند و ریسک سیستمی کمک خواهد کرد؟ فکر می‌کنم جامعه‌ی اروپایی پیشنهاد غیرمعمولی را در پیش‌نویس لایحه مطرح کرده و آن این است که اگر شرکت‌ها بتوانند سرمایه‌ی خود را در خارج از بازار افزایش دهند، آن‌گاه می‌توانند میزانی را برای بدهی بپردازند که بیمه نشده است.

از دیدگاه من، هیچ دلیلی وجود ندارد که چرا بیش‌تر افراد در زمینه‌ی تجارت حسابرسی سرمایه‌گذاری می‌کنند و این پیشنهادی ساده‌لوحانه به نظر می‌رسد. در حالی که مطالبات بیمه نشده وجود ندارد، شواهدی در دست است که نشان می‌دهد سرمایه‌ی بیش‌تر شرکت‌های غیر سیستمی را قادر می‌کند تا سریع‌تر رشد کنند و ظرفیت‌شان را افزایش دهند، ولی این امر بدون چالش‌های موجود نیست. حرفه‌ها باید در زمینه‌ی این چالش‌ها سخت کار کنند.

نیکل کیسون، همکار فنی از PKF: فکر نمی‌کنم استفاده از واژه‌ی “ریسک سیستمی” مفید باشد، از آن‌جا که این واژه به بحث‌های معنایی در زمینه مقایسه‌ی ماهیت مخاطرات در بخش بانکداری با مخاطرات بازار حسابرسی منتهی می‌شود.

با این حال، باید بدانیم سقوط یکی از چهار شرکت بزرگ Big Four چه تاثیری بر بازار حسابرسی خواهد گذاشت.

مسئله‌ی مهم درک کنونی از بازار است که بزرگ‌ترین شرکت‌ها می‌توانند توسط Big Four حسابرسی شوند.

کار حسابرسان در چارچوب اخلاقی بسیار قوی می‌تواند خدماتی را که به مشتریان حسابرسی ارایه داد محدود کند.

در شرکت‌های بزرگ‌تر حداقل از دو سه شرکت Big Four استفاده می‌کنند تا در صورتی که یکی از آن‌ها ورشکسته شد نگرانی شرکت‌ها متوجه آن شود که انتصاب حسابرس‌شان از پیش تعیین شده است.

نگرانی این است که اگر تغییری در شرایط موجود شامل درک بازار و عدم توفیق یکی از Big Four ایجاد نشود، شرکت‌ها انتخابی ندارند.

با در نظر گرفتن وضعیت اقتصادی، بیشتر شرکت‌های حسابرسی، به‌رغم توان کمتر، تبادلات تجاری سخت‌تری را نسبت به گذشته انجام می‌دهند.

با تصور اینکه یک شرکت نباید کاری را انجام دهد مگر آنکه منابع انجام آن را به میزان کافی دارا باشد، اگر ناگهان تعداد کارهایی که به بازار عرضه می‌شود در همان زمان زیاد شود شرکت‌های موجود منابع داخلی خودشان را افزایش می‌دهند تا این تقاضاها را تامین کنند.

حتی اگر کارکنان شرکت‌های ورشکسته نیز در دسترس باشند، میزان

زمانی که صرف آموزش نیروهای کاری و هماهنگ شدن آن‌ها می‌شود کیفیت حسابرسی را با مخاطره مواجه می‌کند. آرویند هیکمان: مایلسم درباره‌ی چشم انداز چهار شرکت بزرگ حسابرسی Big Four بشنوم.

پائولین والیس: بله می‌خواهم به آن اشاره کنم. البته نگران استفاده از کلمه‌ی سیستمی هستم و فکر می‌کنم جان به‌خوبی به آن نکته اشاره کرد. آن‌گونه که بانک‌ها ریسک سیستمی دارند، ما نداریم.

به طور مسلم تفاوتی در شرایط اختلال بازار وجود دارد، اگر شرکت‌های سطح میانی ورشکسته شوند در بازار اختلال ایجاد خواهد شد. این روندی غم‌انگیز است و من درک می‌کنم چه بر سر مشتریان و همچنین افراد درون سازمان‌ها خواهد آمد، ولی باید بگویم این نشانه‌های نظام‌مندی است که می‌تواند تاثیر داشته باشد و موجی را در سیستم ایجاد کند.

اگر نحوه‌ی فعالیت بانک‌ها در این مسئله را بررسی کنید مشکلات بسیار بیشتر و ابزارهای زیاد با هم‌تاهای متفاوت وجود دارد.

سیستم بانکداری به گونه‌ای کار می‌کند که هیچ‌کس کاملاً آن را درک نمی‌کند و تاثیر آن بر اعتماد افراد خیلی بیشتر از آن چیزی است که در صف‌های بیرون بانک ورشکسته‌ی "نورترن راک" دیده می‌شود.

به طور مشخص نگرانی مردم حتی بسیار بیشتر از زمانی است که با مشتریان خرده‌فروش معامله می‌کنید.

به صنعت حسابرسی برگردیم، فکر می‌کنم مشکلی در این زمینه وجود دارد. نه این که یک شرکت بزرگ ورشکسته خواهد شد، ولی اگر این اتفاق بیفتد تا حدی بازار دچار اختلال خواهد شد و مشکلاتی برای مشتریان و مردم پیش

خواهد آمد.

فکر می‌کنم این مسئله‌ای است که ناظران باید به آن اشاره کنند. نباید مسئله‌ی رقابت را با مسئله‌ی ریسک سیستمی اشتباه گرفت. نمی‌توانید یک شبه شرکتی تاسیس کنید که همان ظرفیت‌های یک شرکت بزرگ را دارا باشد. کاری که باید انجام دهیم برنامه‌ریزی احتمالی است. احتمالاً دو دیدگاه در این زمینه وجود دارد.

اول، باید کیفیت را در نظر بگیریم، زیرا کیفیت در هر چیزی که انجام می‌دهیم به ما کمک می‌کند تا از این بحران‌ها اجتناب کنیم. این دیدگاهی است که ناظران خیلی آن را در نظر می‌گیرند.

دوم، در واقع باید یک برنامه‌ی احتمالی در نظر بگیرید که اگر سناریوی بدتری رخ دهد به آن دشواری که به نظر می‌رسد نباشد.

کشورهای خیلی کمی هستند که در آن‌ها ورشکستگی شرکت‌های محلی منجر به سقوط کل شبکه می‌شود. حدس می‌زنم که در انگلستان و آمریکا بیشترین مناطقی وجود دارد که ممکن است بر کل جهان تاثیر بگذارد.

علاوه بر آن، باید برنامه‌ای طراحی کنید که به تمام این مسایل کلیدی اشاره کند. شما نمی‌توانید مشتریان را وادار کنید با شرکت‌هایی ادامه دهند که نمی‌خواهند ارتباط داشته باشند، شرکت‌هایی که حسابرسی دارند که شهرتش از بین رفته است.

و نمی‌توانید مردم را وادار کنید به کار در یک شرکت ادامه دهند، نیروهای کاری و شرکای مان حق تغییر دارند.

پس باید به این فکر کنید چه طور شرایط را در صورت ورشکستگی شرکت کنترل کنید. بحث‌های زیادی قبلاً انجام شده، ولی همگی در مرحله‌ی ابتدایی قرار دارند. من مشتاقم که ناظران

در این بحث‌ها مشارکت کنند.

میزگرد حسابرسی: تبعیض به نفع چهار شرکت بزرگ بولتن بین‌المللی حسابداری از حاضران درباره‌ی نظرات‌شان در مورد تبعیض به نفع چهار شرکت بزرگ Big Four و مواردی که آن‌ها را تحت تاثیر قرار می‌دهد پرسید.

آرویند هیکمان: آیا شاهد تبعیض در چهار شرکت بزرگ هستیم و اگر هست چه‌طور باید به آن اشاره کنیم. پائول گینمان: باور داریم که تبعیض در چهار شرکت بزرگ حسابرسی وجود دارد و تا حدی آن را ناگزیر می‌دانیم که شماری از شرکای سابق این موسسات در مدیریت و در هیات مدیره‌ی شرکت‌های بزرگ نقش داشته باشند.

از شرکت‌های غیر از چهارگانه، در بیشتر مواقع دعوت نمی‌شوند تا در زمینه‌ی حسابرسی شرکت‌های بزرگ فهرست شده پیشنهادی بدهند.

به عقیده‌ی ما راه‌های زیادی هست که می‌توان به آن اشاره کرد. از همه مهم‌تر این که کل روند پیشنهادی به شفافیت بیشتر نیاز دارد و اداره‌ی منسجم شرکت‌ها باید در سراسر اتحادیه‌ی اروپا آغاز شود.

اقداماتی که باید در این زمینه در نظر گرفت شامل این موارد است:

- تفویض اختیار در انتخاب حسابرس به کمیته‌ی حسابرسی،
 - اعلام پاداش اعضای کمیته‌ی حسابرسی و سایر مشاوران،
 - اعلام هر گونه موافقتی که انتخاب حسابرس را محدود می‌کند همچون قراردادهای محدود در توافقات وام، و
 - افزودن سایر سهام‌داران به کمیته‌ی حسابرسی همچون نمایندگان سهام‌داران و کارمندان.
- همزمان جایگزین‌های شرکت‌های

چهارگانه باید مطرح شود. هرچند که تاحدی مسئولیت شرکت‌ها و شبکه‌ها موردنظر است ولی اقداماتی وجود دارد که می‌تواند به این روند کمک کند.

یک سیستم مجاز نظیر آنچه که در هلند آغاز شده می‌توان در نظر گرفت.

اگر شرکت حسابرسی هلندی می‌خواهد سود مؤسسات دولتی را حسابرسی کند به یک مجوز خاص نیازمند است. در نتیجه‌ی این روند سخت‌گیرانه، ۱۱ شرکت به جز چهار شرکت بزرگ مجوز مربوطه را دارند. این امر تبعیض به نفع چهار شرکت

خودشان باید ترغیب شوند از شرکت‌های غیر از چهار شرکت بزرگ حسابرسی در زمینه‌ی حسابرسی و سایر خدمات تا کمیسیون، دولت‌های محلی و ملی همچنین مؤسسات تحت کنترل دولتی حمایت کنند.

این امر به شرکت‌های غیر از شرکت‌های چهارگانه کمک می‌کند تا خود را مطرح کنند.

نیکول کیسون: نگرانی کنون این است که شرکت‌های بزرگ‌تر می‌توانند از منابع مالی‌شان استفاده کنند تا زیان‌های مالی را جبران نمایند.

را به‌شدت کاهش دهد. این میزان با کاهش دستمزدهای موجود تعیین شده ناهماهنگ است. به نظر می‌رسد که باید کار بیشتری انجام داد و برای شک و تردید حسابرس که افزایش یافته تقاضای نظارت کرد.

مسئله دیگر تاثیر بالقوه‌ی نیروهای سابق چهار شرکت بزرگ در انتصاب‌های حسابرسی است و در نتیجه شایسته است در انتصاب حسابرسان شفافیت بیش‌تر تضمین شود. این ضرورتاً به این معنا نیست که تبعیض وجود داشته است، ولی اگر روابط قبلی آشکار شود می‌توان وضوح بیش‌تری ارائه داد.

آرویند هیکمان: نظر شما درباره‌ی استفاده از شرایط قانونی چهار شرکت بزرگ چیست؟

نیکول کیسون: فکر می‌کنم بیش‌تر مؤسسات این نگرش را دارند که باید از یکی از شرکت‌های زیرمجموعه چهار شرکت بزرگ استفاده کنند. به گونه‌ای باید به این نگرش پایان داد.

کریستین مویلون: فکر می‌کنم کاملاً موافق هستیم که این یک تبعیض است. در واقع، شرکت‌ها چهار شرکت بزرگ را ترجیح می‌دهند زیرا در صورتی که اشتباهی رخ دهد این احتمال هست که پول بیش‌تری در میان باشد و این در مورد شرکت‌های کوچک‌تر صدق نمی‌کند. ما مرتباً به کمیسیون نوشته‌ایم و ناظران می‌گویند باید از این امر خلاص شویم زیرا هیچ معنایی ندارد.

جان کاپر: من تمایل دارم تا سایر حوزه‌ها را که از پاسخ بین‌المللی RSM ناشی می‌شود بررسی کنم زیرا اهمیت دارد که با مسایل از دیدگاه‌های مختلفی که موفقیت آمیز بوده برخورد کرد. باید به بحثی که در ابتدا درباره‌ی ترغیب مناقصه‌ی متعارف، عادلانه و شفاف داشتیم برگردیم. فکر می‌کنم افراد زیادی با این مسئله موافق‌اند.

از برخی از تصمیمات غیرمعمول قیمت‌گذاری که در بازار در جریان است آگاهیم. نمی‌دانم به چه نحوی می‌خواهید به آن‌ها اشاره کنید، ولی یکی از سوالات اخلاقی که در زمینه‌ی شرکت‌های حسابرسی مطرح است این است که دستمزد با این شغل متناسب است. با در نظر گرفتن برخی از دستمزدهایی که به آن اشاره شده بعید به نظر می‌رسد که دستمزدها با کارمورد نیازمتناسب باشد. شرایط پیشنهاد اخیر به گونه‌ای بوده است که مقام مسئول تمایل داشته برای حفظ انتصاب، دستمزدها

بزرگ را از بین نخواهد برد، ولی این یکی از اقداماتی است که می‌تواند موجب ایجاد انتخاب گسترده‌تر شرکت‌ها شود. در بیشتر کشورها گزارش‌های تحقیق ناظران محرمانه است. ما بر این باوریم که این گزارش‌ها باید علنی شود. این امر موجب شفافیت بیش‌تر درباره‌ی سطح کیفی شرکت‌ها می‌شود و باور داریم که این مسئله نشان خواهد داد که اختلافی بین چهار شرکت بزرگ و سایر شرکت‌های پیشرو از نظر کیفیت نیست. در نهایت، معتقدیم که دولت‌ها

مسئله‌ی دیگری که تاکنون به آن نپرداخته‌ایم امکان بررسی ترکیب حسابرسی مشترک است که در پیش‌نویس لایحه، ترکیب کنسرسیوم نامیده می‌شود. به نظر می‌رسد از توان کافی برای فرصت دادن به شرکت‌های دیگر به رغم ۴ شرکت بزرگ برخوردار است. تا این شرکت‌ها بتوانند تا حدی اعتبار، وضعیت و شهرت در بازار شرکت‌های پذیرفته شده به دست آورند. لزومی ندارد حسابرسی‌های مشترک انجام داد ولی می‌تواند به عنوان یک راه مورد توجه باشد، ولی به عنوان زیربخشی از گروه، برخی از شرکت‌های تابعه یا عوامل یک گروه می‌توانید در کار حسابرسی مشارکت کنید.

این مسئله می‌تواند آگاهی سودمندی از گروه ایجاد کند که وقتی به مرحله‌ای رسید در پی آن تغییر رخ می‌دهد.

کریس اسمیت: ما هیچ مشکلی با حسابرسی مشترک نداریم. حتی خودمان در تعدادی از آنها مشارکت داشته‌ایم.

گران‌ت تورنتون در انگلستان حسابرسی‌هایی انجام می‌دهد که ما نیز برای تعدادی از شرکت‌های وابسته حسابرسی می‌کنیم. ممکن است ما حسابرسان گروهی نباشیم. فکر می‌کنم در این زمینه بحث شد: مشارکت شرکت‌های دیگر در بخش‌های بزرگ‌تر گروه و آرایه‌ی تجربه و دانش به آنها است.

قبلاً این کار را انجام دادیم و فکر می‌کنم این کار خیلی خوب انجام شده است. تصور می‌کنم برخی از اظهارنظرها نتیجه‌بخش نبود ولی ما آنها را به کار بردیم و نتیجه داد و از بیش‌تر آنها حمایت کردیم.

یک گروه بسیار بزرگ است که به درخواست مدیریت شان ما حسابرسی بخش‌هایی از آن را انجام دادیم، آنها از ما خواستند که با آنها همکاری کنیم زیرا

با گروه حسابرسان خودشان که درگیر همه مسایل می‌شدند احساس راحتی نمی‌کردند. خواسته‌ای مطرح شد و ما نیز به‌خوبی از عهده اش برآمدیم.

آرویند هیکمان: آیا این چیزی است که چهار شرکت بزرگ هم از آن حمایت خواهد کرد؟

پائولین والاس: فکر می‌کنم کیفیت حسابرسی در درجه‌ی اول اهمیت است. اگر برخی از پژوهش‌هایی را که در زمینه‌ی حسابرسی انجام شده بررسی کنید خواهید دید که در شرکت‌های

طولانی در انگلستان شرکت‌ها آزاد بودند تا حسابرسی‌های مشترک داشته باشند و ما طی سال‌ها شاهد بودیم که برخی شرکت‌ها، مثلاً شرکت شل در همین اواخر، از این کار پرهیز می‌کرد. فکر می‌کنم خیلی جالب است که بدانیم چرا آنها این کار را انجام می‌دادند.

قطعاً پیامی که ما گرفتیم این است که حسابرسی مشترک بسیار پر هزینه و با بازده پایین است. با مشارکت در یک حسابرسی مشترک من خودم فهمیدم که چرا شرکت‌ها و کمیته‌های حسابرسی معتقد هستند که این کار بهترین روش

انجام حسابرسی نیست. ولی کریستین باید در این زمینه صاحب نظر باشد.

کریستین مویلون: ما از حسابرسی‌های مشترک حمایت نمی‌کنیم زیرا آنها از کیفیت لازم بی‌بهره‌اند. وقتی ما حسابرسی مشترک داریم، از دو شرکت استفاده می‌کنیم و بیشتر گزینه‌ها را کاهش می‌دهیم.

ریچارد مارتین: پائولین فقط می‌خواهم بگویم کاملاً مورد بانک بین‌المللی اعتباری و تجاری را به یاد دارم که بسیار مورد خوبی است که حسابرسی به دو بخش تقسیم شد و

تابعه‌ی مختلف که شرکت‌های متفاوت آنها را حسابرسی کرده‌اند خیلی بعید به نظر می‌رسد که با مشکلی مواجه شده باشند.

در گذشته اگر می‌خواستید مسایل را از حسابرس مخفی کنید اول مطمئن می‌شدید که حسابرس خویشتاوند همان حسابرس شرکت نباشد.

در مواقع خیلی دشوار اگر آگاهی دارید که چه اتفاقی می‌افتد بسیار راحت‌تر است که از یک حسابرسی با کیفیت اطمینان حاصل کنید.

مورد دیگر آن است که برای زمان

بخش‌هایی بین دو گروه جا افتاد.

فکر نمی‌کنم این راه حل مناسبی باشد. مسئله‌ی دیگری که می‌خواهم به یاد همه بیاورم این است که گزارش‌ها/ مدارکی که برخی از مدیران موسسات بزرگ به گروه تحقیق مجلس اعیان دادند برایم جالب بود و آنها بر اهمیت تغییر ساختاری که در آن زمان داشتیم تاکید کرده بودند. آنها گفتند ساختار بازار کنونی به نفع‌شان نیست.

البته، به آنها خاطر نشان شد که این مسئله تا حدی مربوط به خودشان است و آن‌ها به عنوان سهامداران می‌توانند تغییری در این زمینه ایجاد کنند.

دیوید چیتی: اگر به تفصیل پیش‌نویس لایحه و آنچه را که کمیسیون می‌گوید در نظر بگیرید، آنها به این نتیجه رسیده‌اند که بازار بیش از حد متمرکز و کمتر رقابتی است.

چهار شرکت بزرگ حسابرسی، سازمان‌ها، ابرسازمان‌های جهانی را هدایت می‌کند که بسیاری از ما بخش‌های اولیه‌ی کاری‌مان را با آنها گذرانده‌ایم و بدون برخورداری از آموزش و تجربه‌ی اولیه نمی‌توانستیم کارهای کنونی‌مان را انجام دهیم.

آن‌ها بسیار بزرگ و بازارها نیز خیلی متمرکز شده‌اند. کمیسیون از ما می‌خواهد راه‌هایی برای آزاد کردن بازار پیدا کنیم. ریچارد به خوبی گفته است و اخبار نیز اخیراً اظهارات مدیران بودجه را تکرار می‌کنند که اخیراً گفته‌اند تغییرات لازم و ضروری است.

اکنون راه‌های متعددی برای آزاد سازی بازار وجود دارد و ما درباره‌ی حسابرسی مشترک، تقسیم حسابرسی بین گروه صحبت کرده‌ایم، شاید این بهترین شیوه نباشد ولی نمی‌توانیم بپذیریم که شرایط موجود ادامه پیدا کند. چالشی که ما در میانه‌ی بازار با آن روبرو هستیم این است که نشان دهیم

شایستگی و مهارت کافی را داریم تا به مشتریان بیشتری در شرکت‌های دولتی در مقایسه با امروز خدمات ارائه دهیم. ما باید به بازار و سرمایه‌گذاران نشان دهیم که مهارت، شایستگی و استانداردهای کسب کیفیت را داریم. اگر ما هدفی داشته باشیم تمام این موارد قابل اکتساب است.

از هر شرکتی باشیم، خواه ما در این شغل یا حرفه مشغول به کار باشیم، بازار باید خواهان تغییر باشد تا اینکه سعی کند سیستم موجود را توجیه کند.

میزگرد حسابرسی: ساختار بدیل

مالکیت

این بحث همچنین موجب بهبود ساختارهای بدیل مالکیت شد. جان کاپر نقطه نظرات خود را مطرح کرد. پائولا ایوت: آیا ساختارهای بدیل

مالکیت باید بررسی شود تا شرکت‌های حسابرسی بتوانند سرمایه‌ی خود را از طریق منابع خارجی افزایش دهند؟ برای مثال تجربه RSM تنون و RSM مک گلادری چیست؟

جان کاپر: به نظر من شرکت بین‌المللی RSM باید ساختارهای بدیل مالکیت جا را بررسی کند تا شرکت‌ها/ شبکه‌های حسابرسی بتوانند سرمایه‌ی خود را از طریق منابع خارجی افزایش دهند.

این امر شرکت‌ها/ شبکه‌های غیرنظام‌مند را قادر می‌سازد تا به سرمایه‌ی بیشتری دسترسی داشته باشند و به آن‌ها این اجازه را می‌دهد سرمایه‌ی خود را افزایش دهند و رشد سریع‌تری داشته باشند. در واقع، این موردی برای دو عضو بین‌المللی شرکت‌های RSM است که در آمریکا RSM مک گلادری و در انگلستان RSM تنون نامیده می‌شوند.

سرمایه یکی از عوامل متعددی بوده

که این شرکت‌های عضو را قادر می‌سازد سریع‌تر رشد کنند و سرمایه‌گذاری‌های قابل ملاحظه‌ای روی مردم و کیفیت انجام دهند. افزایش سرمایه در این روش بدون چالش‌هایی که مدیریت چنین شرکت‌هایی باید با آن دست و پنجه نرم کنند میسر نمی‌شود.

شرکت‌های عضو ما در انجام این امر موفق بوده‌اند و در نتیجه به ترتیب پنجمین شرکت/شبکه بزرگ در آمریکا و هفتمین شرکت/شبکه بزرگ در انگلستان شده‌اند.

میزگرد حسابرسی: آیا چهار

شرکت بزرگ حسابرسی باید مجاز باشند تا شرکت سطح متوسط بزرگ را خریداری کنند؟

آرویند هیکمان: آیا باید مانع شد که چهار شرکت بزرگ، شرکت‌های سطح متوسط بزرگ را خریداری یا در خود ادغام کنند.

کریس اسمیت: من به این موقعیت فکر می‌کنم. در مورد شرکت‌های متوسط قطعاً فکر می‌کنم ادغام یکی از روش‌های موجود است که به آن‌ها امکان می‌دهد با بزرگ‌تر شدن بازاری پر تحرک‌تر پدید آورند. اگر به ارقام نگاه کنید حتی اگر ۱۰ شرکت به ۵ شرکت ادغام شود، هنوز شرکتی به بزرگی ارنست و یانگ نیستند.

آنچه ما قویاً با آن مخالفیم آن است که شرکتی از چهار شرکت بزرگ شبکه‌ای از شرکت‌های مختلف را در کشورهای متفاوت خریداری کند. شواهدی از این خریدها داریم.

می‌خواهم یک بار دیگر نکته‌ای را در زمینه‌ی کیفیت حسابرسی مورد تاکید قرار دهم. ما فقط می‌خواهیم از دست این افسانه خلاص شویم که فقط ۴ شرکت بزرگ قادرند حسابرسی با کیفیت ارائه دهند. و این امر واقعیت ندارد.